

I maj, när göken gol, kom två udda fåglar till Linjeflyg. Året var 1967, fåglarna hette Nord-Aviation 262. Det skulle bli ytterligare två. Men 73/74 flyttade kullen till USA, där det då fanns en hel koloni. Nord 262 var ett i den långa rad av nya flygplan, som man hoppades skulle kunna ta loven av gamla rejäla "Gooney Bird", Douglas DC-3.

Ett annat var förresten Fokkers första civila plan efter kriget, Fokker F-27. Både Norden och Fokkern kom till under 50-talet. Nord började sin tillvaro som Max Holste 250 Super Broussard, ett 22-platsers matarflygplan från -57. Två 600 hkr kolvmotorer satt i den höga vingen, flygkroppen var kantig som en låda.

Ur lådan kom MH 260, med två franska turbopropmotorer, Turbomeca Bastan. De första tio planen byggdes av Nord-Aviation, därav namnet.

Nord 262 hade tryckkabin med rund genomskärning, tog 26 passagerare. Prototypen flög i december 1962.

Det var lite sent. För i Holland och Europa och USA surrade redan en annan tänkbar efterträdare till DC-3: Fokker F-27 "Friendship". Affärerna tog ännu bättre fart, när stora Fairchild började licensbygga F-27. (Fairchild, numera F:et i SAAB SF-340).

Fokkern var 10 ton större och 100 km/tim snabbare än Norden, hade engelska Rolls-Royce turboprop på 2050 hästar vardera - Nordens franska Bastan gav 1065 hkr.

Båda började beskedligt med plats för ungefär lika många passagerare som DC-3, knappt 30. Men Fokkern växte och kom så småningom upp i 56 passagerare, blev vanlig på matarlinjer i USA.

Först ut med Nord 262 var franska inrikesbolaget Air Inter, som hann trimma in sig ordentligt på typen till rusningen runt vinter-OS i Grenoble. Nordnorska Wideröes Flyveselskap tog en tidig version, 260.

Den första Norden till Linjeflyg landade på Bromma den 6 maj 1967. Drygt 26 000 Linjeflygstimmar och sex år senare var det slut.

"Fällstolen var värst"

När alla passagerarna var på plats skulle man börja mixtra med sin egen stol. Den låg nerfäld i golvet i mittgången mellan dörren och de bakersta passagerarstolarna.

- Man stod med ändan ut mot gången och bökade. När det väl var gjort, fick man sitta och vara skraj att den skulle braka ihop av sig själv.

- Stolen var det värsta med Nordarna.

INGA HAMMARSTRAND, nu assistent till kabinchefen på Linjeflyg, kom nästan huvudstupa in i fällstolen på Nord 262.

Hon var småskollärare i Saltsjöbaden, men skolan kändes lite trång. "Bara ungarna och vaktmästarn hela dagarna".

Precis i rätt tid, när Inga hade följt sina tredjeklassare in på sista terminen, dyker systemen upp, Ingas syster, med en annons. Linjeflyg söker flygvärdinnor. Några månader senare, efter kursen på Bromma, växlar Inga Hammarstrand mellan kabinerna på stora Metropolitan och lilla Nord.

